

Lakivaliokunnan mietintö n:o 13 hallituksen esityksen johdosta kauppalaki

Eduskunta on päätöspöytäkirjan ottein 23 päivästä syyskuuta 1986 lähettänyt lakivaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi otsikossa mainitun hallituksen esityksen n:o 93.

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina osastopäällikkö Leif Sevón oikeusministeriöstä, vt. hallitusneuvos Matti Vuoria kauppa- ja teollisuusministeriöstä, presidentti Curt Olsson korkeimmasta oikeudesta, toimistopäällikkö Erik Mickwitz kuluttaja-asiamiehen toimistosta, sihteeri, oikeustieteen kandidaatti Marjo-Riitta Lahelma kuluttajavalituslautakunnasta, varatuomari Antti Sarkio valtion hankintakeskuksesta, oikeusneuvosmies, oikeustieteen tohtori Tapio Takki Helsingin raastuvanoikeudesta, professori Thomas Wilhelmsson Helsingin yliopistosta, apulaisosastopäällikkö Leena Konsén Keskuskauppakamarista, asianajaja Pekka Sirviö Suomen Asianajajaliitosta, varatuomari Antti Majjala Teollisuuden Keskusliitosta, oikeustieteen lisensiaatti Erkki Kontkanen Pankkien neuvottelukunnasta, varatuomari Bruno Mattila Maataloustuottajain Keskusliitosta, osastopäällikkö Tiina Astola Suomen Ulkomaankauppaliiitosta, lakimies Ritva Sjöholm Suomen Yrittäjien Keskusliitosta, lakimies Leena Siirala Pienteollisuuden Keskusliitosta, lakimies Simo Pietiläinen Liiketoimintajien Liitosta, puheenjohtaja Ritva Haukkala ja toiminnanjohtaja Sinikka Lallukka Yrittäjänäisten Keskusliitosta, oikeustieteen kandidaatti Arto Kettunen Kaupan Keskusvaliokunnasta, varatoimitusjohtaja Guy Wires Suomen Tukkukauppiain Liitosta ja professori Eero Routamo Helsingistä.

Hallituksen esitys

Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi kauppalaki, joka sisältäisi säännökset myyjän ja ostajan oikeuksista ja velvollisuuksista irtaimen omaisuuden kaupassa. Lakiehdotus perustuu yh-

teispohjoismaiseen valmistelutyöhön, jonka tavoitteena on mahdollisimman yhdenmukaisten kauppalakien aikaansaaminen Suomeen, Norjaan, Ruotsiin ja Tanskaan.

Lain soveltamisala ja suhde muuhun lainsäädäntöön. Kauppalaki tulisi ensisijaisesti koskemaan kotimaista sekä pohjoismaiden välistä kauppaa. Kansainvälistä kauppaa sääntelisi Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimus, joka saatettaisiin voimaan eduskunnan 9.12.1986 hyväksymällä lailla kansainvälistä tavaran kauppaa koskevista sopimuksista tehdyn yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä. Yleissopimus on tarkoitus ratifioida pohjoismaista kauppaa koskevalla varaumalla.

Kauppalaki koskisi irtaimen omaisuuden kauppaa ja vaihtoa. Lakia sovellettaisiin, jollei muuta johdu sopimuksesta, sopijapuolten välillä omaksutusta käytännöstä taikka kauppatavasta. Lakia ei sovellettaisi kuluttajakauppaan, mikäli kuluttajansuojalaista johtuu muuta.

Myyjän velvollisuudet ja myyjän sopimusrikkomusten seuraamukset. Tavara olisi noudettava myyjän luota. Tavara olisi tällöin luovutettu, kun ostaja on ottanut sen hallintaansa. Jos tavara on kuljetettava ostajalle, se olisi luovutettu, kun ostaja on ottanut sen hallintaansa, tai, jos tavara kuljetetaan myyjän tavanomaisen jakelualan ulkopuolelle, kun rahdinkuljettaja on saanut tavaran hallintaansa. Myyjä ei yleensä olisi velvollinen luopumaan tavarasta ennen kuin ostaja maksaa tavaran kauppahinnan. Vaaranvastuu tavarasta siirtyisi ostajalle yleensä silloin, kun tavara luovutetaan.

Tavaran olisi ominaisuuksiltaan vastattava sitä, mitä voidaan katsoa sovitun. Lakiehdotuksessa on säännöksiä siitä, millainen tavaran on oltava, jos osapuolten ei voida katsoa tästä sopineen. Lakiehdotuksessa täsmennetään myös myyjän vastuuta tiedoista, joita hän tai joku muu hänen lukuunsa on antanut tavaran markkinoinnissa.

Jollei tavaraa luovuteta tai jos se luovutetaan liian myöhään, ostajalla olisi oikeus vaatia, että myyjä täyttää sopimuksen. Jos viivästyksellä on ostajalle olennainen merkitys tai jos tavaraa ei luovuteta ostajan asettaman lisäajan kuluessa, ostajalla olisi oikeus purkaa kauppa. Ostajalla olisi myös oikeus vahingonkorvaukseen viivästyksen johdosta kärsimästään vahingosta, jollei viivästys johdu myyjän vaikutusmahdollisuuksien ulkopuolella olevasta esteestä. Välillisestä vahingosta ostajalla olisi oikeus saada korvausta, jos viivästys tai vahinko johtuu tuottamuksesta myyjän puolella.

Jos *tavarassa on virhe*, ostajan olisi reklamoitava virheestä kohtuullisessa ajassa ja viimeistään kahden vuoden kuluessa siitä, kun hän on vastaanottanut tavarat. Ostaja ei kuitenkaan menettäisi oikeuttaan vedota tavarat virheeseen liian myöhään tapahtuneen reklamaation vuoksi, jos myyjä on menetellyt törkeän huolimattomasti tai kunnianvastaisesti ja arvottomasti.

Ostajalla olisi määrättyin edellytyksin oikeus vaatia, että myyjä korjaa virheen. Jos virhe on olennainen, hän voisi myös vaatia uutta toimitusta. Myyjä voisi omalla kustannuksellaan korjata virheen tai uusia toimituksen, vaikka ostaja ei tätä vaatisikaan. Jos virheen korjaaminen tai uusi toimitus ei tule kysymykseen tai jos sitä ei suoriteta kohtuullisessa ajassa, ostaja voisi vaatia hinnanalennusta. Jos virheellä on ostajalle olennainen merkitys, hänellä olisi oikeus purkaa kauppa. Lisäksi ostajalla olisi oikeus korvaukseen siitä vahingosta, jonka hän kärsii tavarat virheen vuoksi, jollei virheettömän tavarat luovuttamiselle ole ollut myyjän vaikutusmahdollisuuksien ulkopuolella olevaa estettä. Välillisestä vahingosta olisi korvausta kuitenkin suoritettava vain, jos virhe tai vahinko johtuu tuottamuksesta myyjän puolella.

Jos tavara on sivullisen omistama tai sivullisella on siihen panttioikeus tai muu vastaavanlainen oikeus, ostajalla olisi oikeus vaatia samoja seurauksia kuin jos tavarassa on virhe. Hänellä olisi kuitenkin aina oikeus vahingonkorvaukseen, jos hän ei tiennyt eikä hänen olisi pitänyt tietää kyseessä olevasta oikeudellisesta virheestä.

Ostajan velvollisuudet ja ostajan sopimusrikkomusten seuraamukset. Ostajan olisi maksettava kauppahinta, noudatettava tai vastaanotettava tavara ja muuten tarvittavalla tavalla myötävaikutettava kauppaa.

Myyjällä olisi oikeus vaatia kauppahinnan maksamista, kun tavara on sopimuksen mukaisesti asetettu ostajan saataville tai hänen määrät-

täväkseen ja ostajalla on ollut tilaisuus tarkastaa tavara.

Jollei kauppahintaa makseta oikeaan aikaan tai jollei ostaja myötävaikuta kauppaan niin, että myyjä voi täyttää sopimuksen, myyjällä olisi oikeus pysyä sopimuksessa ja vaatia maksua tai myötävaikutusta. Hän voisi myös purkaa kaupan, jos viivästys on olennainen taikka jollei ostaja maksa kauppahintaa tai myötävaikuta kauppaan myyjän asettaman lisäajan kuluessa. Jos ostaja on saanut tavarat hallintaansa, myyjä ei yleensä voisi purkaa kauppaa maksuviivästyksen vuoksi.

Jos ostaja peruuttaa erityisesti häntä varten valmistettavan tavarat tilauksen, myyjän olisi yleensä keskeytettävä tavarat valmistus, mutta hänellä olisi oikeus saada ostajalta korvaus vahingostaan.

Jollei ostaja nouda tai ota vastaan tavaraa ja myyjälle on erityistä merkitystä sillä, että tavara toimitetaan pois, myyjä saisi purkaa kaupan, jos viivästyksellä on hänelle olennainen merkitys.

Myyjällä olisi oikeus korvaukseen vahingosta, jonka hän kärsii ostajan viivästyksen vuoksi, jollei viivästys johdu lakiesityksessä määritellystä suorituksesta.

Lakiehdotuksen mukaan lähtökohtana on, että vahinkoa kärsineellä sopijapuolella on oikeus korvaukseen kaikesta siitä vahingosta, jonka hän kärsii vastapuolen sopimusrikkomuksen vuoksi ja jota hän ei ole voinut välttää. Ehdotuksessa täsmennetyistä odottamattomista ja ennalta-arvaamattomista vahingoista — välillisistä vahingoista — olisi kuitenkin myyjän sopimusrikkomusten ja ostajan myötävaikutusvelvollisuuteen liittyvien sopimusrikkomusten yhteydessä maksettava korvausta vain, jos sopimusrikkomus tai vahinko johtuu tuottamuksesta.

Lakiehdotuksessa on myös säännöksiä sopijapuolen velvollisuudesta huolehtia eräissä tapauksissa tavarasta vastapuolen lukuun.

Voimaantulo. Laki on tarkoitus saattaa voimaan noin kahdeksan kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä ja vahvistamisesta.

Valiokunnan kannanotot

Yleisperustelut

Suomessa ei ole yleistä irtaimen kauppaa koskevaa lakia. Ainoat voimassa olevat yleissäännökset sisältävät yli 250 vuotta vanhaan kauppakaaren 1 lukuun, joka on säädetty aivan toisenlaisilla tavaroilla käytävää kauppaa varten ja toisenlaisiin taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin olosuhteisiin

kuin mitä tämän päivän olosuhteet edellyttävät. Lisäksi on säännöksiä eräistä erityisistä irtaimen omaisuuden kaupan lajeista sekä erityislakeihin sisältyviä yksittäisiä säännöksiä kaupasta.

Kauppakaaren säännösten pohjalta oikeuskäytäntöön on jouduttu kehittämään sovellettavia oikeusnormeja. Lisäksi oikeuslähteenä on käytetty kauppakaarta huomattavasti nuorempaa skandinaavista kauppalainsäädäntöä, erityisesti Ruotsin kauppalakia vuodelta 1905. Tilanne on epätydyttävä ja kansainvälisessä vertailussa suhteellisen ainutlaatuinen, useimmissa kehittyneissä maissa on voimassa seikkaperäinen irtaimen kauppaa koskeva lainsäädäntö. Kauppalain aikaansaaminen on näin ollen kiireellistä ja välttämätöntä.

Saamansa selvityksen perusteella lakivaliokunta on todennut,

— että kauppalakiehdotus on huolellisen ja pitkäaikaisen valmistelutyön tulos,

— että siinä on otettu huomioon tämän päivän kaupan luonne, kaupankäyntitavat ja sopimuskäytäntö,

— että sen säännökset selkeyttävät yritysten kaupankäyntiä,

— että laki on kokonaan tahdonvaltainen, joten tarpeen vaatiessa sen kaikista säännöksistä voidaan sopimusehdoin poiketa, ja

— että sen säännöksiä tarvitaan nykyaikaisessa kaupankäynnissä.

Edellä lausutun perusteella valiokunta puoltaa hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Arvopaperien (mm. asunto-osakkeiden), saatavien ja muiden oikeuksien kauppa. Lakiehdotuksen 1 §:n mukaan laki koskee irtaimen omaisuuden kauppaa. Sen soveltamisalaan kuuluu näin ollen myös arvopaperien, saatavien ja muiden oikeuksien kauppa. Hallituksen esityksen perusteluihin viitaten valiokunta korostaa, että näiltä osin on otettava huomioon kaupan kohteen erityisluonne.

Erityislain puuttuessa kauppalaki tulee kosemaan myös asunto-osakkeiden kauppaa. Kun lakiehdotus on kirjoitettu lähinnä irtaimen esineen kauppaa silmällä pitäen, eivät kaikki lakiin sisältyvät säännökset sovellu asuntokauppaan. Tällaisia ovat muun muassa tavarain virhettä koskevat säännökset. Valiokunnan huomiota on kiinnitetty ennen kaikkea lakiehdotuksen 32 §:ään sisältyvään kahden vuoden reklamaatio-aikaan, joka toteutuessaan saattaisi jopa heikentää kuluttajan asemaa asunnon ostajana.

Arvopaperien, saatavien ja muiden oikeuksien kaupan helpottamiseksi valiokunta

— katsoo, että on selvítettävä, tarvitaanko arvopaperikauppaa varten erityissäännöksiä,

— ehdottaa rajoitettua reklamaatioaikaa koskevan säännöksen poistamista, niin kuin jäljempänä tarkemmin ilmenee, sekä

— pitää tarpeellisena asuntokauppaa koskevan erityislain pikaista aikaansaamista.

Kauppalain ja kuluttajansuojalain suhde. Lakiehdotuksen 4 §:n mukaan kauppalaki olisi toissijainen kuluttajakauppojen osalta. Hallituksen esityksen perusteluissa on todettu, että kaikki kauppalain säännökset eivät sovellu kuluttajakauppaan. Tarkoituksena on, että valmisteltavana olevan kuluttajansuojalain 5 luvun uudistuksen yhteydessä säädetään täsmällisesti siitä, miltä osin kauppalain säännöksiä sovelletaan kuluttajakauppaan.

Kuluttajansuojaviranomaiset ovat valiokunnalle antamissaan lausunnoissa voimakkaasti kiirehtineet kuluttajansuojalain 5 luvun uudistusta, koska kauppalaisissa on säännöksiä, joita olisi sovellettava kuluttajakauppoihin, mutta joiden soveltaminen synnyttäisi ristiriitatilanteita ja johtaisi epäoikeudenmukaisiin tuloksiin. Tällaisia säännöksiä ovat muun muassa kahden vuoden reklamaatio aika (32 §), jota kuluttajansuojalaisissa ei ole, sekä eräät ilmoitusvelvollisuutta koskevat säännökset (58 ja 63 §).

Valiokunnan saaman tiedon mukaan kuluttajansuojalain 5 luvun uudistus ei ehdi valmiiksi kauppalain suunniteltuun voimaantuloajankohtaan mennessä. Tämän vuoksi valiokunta pitää välttämättömänä ehdottaa, että kauppalain ja kuluttajansuojalain keskinäinen suhde edellä mainittujen ongelmallisimpien pykälien osalta selkeytetään tässä yhteydessä kauppalakiehdotusta muuttamalla niin kuin jäljempänä tarkemmin ilmenee. Tämän lisäksi valiokunta edellyttää hallituksen huolehtivan siitä, että mainittu kuluttajansuojalain 5 luvun uudistamista koskeva esitys viivyttelemättä valmistellaan ja annetaan eduskunnalle.

Yksityiskohtaiset huomautukset

Kauppalaki

3 luku

Vaaranvastuu tavarasta

3 luvun alaotsikot. Useimmissa lakiehdotuksen luvuissa lukuun sisältyvät pykälät on alaotsikkoja

käyttämällä ryhmitelty ja näin selkeytetty lakitekstiä. Myös puheena olevassa 3 luvussa on käytetty tällaista järjestelmää kuitenkin niin, että ensimmäiseltä pykäläryhmältä (12 §) puuttuu alaotsikko. Valiokunta katsoo johdonmukaisuuden vaativan tähänkin kohtaan alaotsikon. Näin ollen valiokunta ehdottaa alaotsikon "Vaaranvastuu" lisäämistä 12 §:n edelle.

13 §. Pykälän 2 momentin viimeinen lause on kankeaa suomen kieltä. Valiokunta ehdottaa, että se muutetaan sanonnallisesti sujuvampaan muotoon.

5 luku

Seuraamukset tavarán luovutuksen viivästyimisestä

Alaotsikko "Seuraamukset" (22 §). Sana "seuraamukset" toistuu kahdessa peräkkäisessä otsikossa. Tautologian välttämiseksi valiokunta ehdottaa, että alaotsikko olisi "Ostajan oikeudet".

27 §. Käsité "tuottamus" on uusimmassa lakikielessä korvattu käsitteellä "huolimattomuus". Tämän vuoksi valiokunta ehdottaa, että pykälän 4 momentissa oleva sana "tuottamuksesta" muutetaan sanaksi "huolimattomuudesta".

6 luku

Tavarán virheen seuraamukset

Alaotsikko "Seuraamukset" (30 §). Valiokunta viittaa 22 §:ää edeltävän alaotsikon kohdalla lausuttuun ja ehdottaa, että alaotsikko kuuluisi "Ostajan oikeudet".

32 §. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan yhteispohjoismaisen valmistelun nojalla ja muiden pohjoismaiden kauppalakien mukaisesti otettavaksi kahden vuoden määräaika, jonka kuluessa voidaan vedota tavarán virheeseen. Säännös olisi uusi Suomen oikeudessa. Edellä yleisperusteluissa on todettu, että säännös on soveltumaton kuluttajakauppaan ja että se voisi johtaa kohtuuttomiin tuloksiin huoneistokaupoissa. Toisaalta erityissäännöksen puuttumisesta ei tähän mennessä ole aiheutunut ongelmia. Tämän perusteella valiokunta ehdottaa, että pykälän 2 momentti poistetaan.

40 §. Valiokunta viittaa edellä 27 §:n kohdalla lausuttuun ja ehdottaa, että 40 §:n 3 momentissa käsite "tuottamuksesta" korvataan uusimman lakikielen vastaavalla käsitteellä "huolimattomuudesta".

9 luku

Ostajan velvollisuudet

45 §. Valiokunta ehdottaa pykälän kielellistä tarkistamista.

10 luku

Ostajan sopimusrikkomusten seuraamukset

Alaotsikko "Seuraamukset" (51 §). Valiokunta viittaa 22 §:ää edeltävän alaotsikon kohdalla lausuttuun ja ehdottaa, että nyt puheena oleva alaotsikko muutettaisiin kuulumaan "Myyjän oikeudet".

58 §. Pykälässä säädetään ostajan ilmoitusvelvollisuudesta, jos hän ei voi täyttää sopimusta ajoissa, sekä seuraamuksista tämän ilmoitusvelvollisuuden laiminlyönnin johdosta.

Kuluttajaa ei ole kohtuullista asettaa ilmoitusvelvollisuuden suhteen samaan asemaan kuin ammattimaisesti toimivia sopijapuolia. Tämän vuoksi valiokunta ehdottaa, että pykälään lisätään uusi 2 momentti, jonka mukaan pykälä ei koske kauppaa, jossa myyjänä on elinkeinonharjoittaja ja ostajana kuluttaja.

11 luku

Ennakoitu sopimusrikkomus

63 §. Pykälän 1 momentissa sopijapuolelle asetetaan velvollisuus ottaa vastapuolen jouduttua konkurssiin yhteys konkurssipesään sen selvittämiseksi, haluaako konkurssipesä sitoutua kauppaan.

Kuluttajalle ei ole ostajan asemassa kohtuullista asettaa tällaista velvollisuutta. Myöskään niissä harvinaisissa tapauksissa, joissa kuluttaja joutuu henkilökohtaiseen konkurssiin, ei ole tarpeen asettaa tällaista velvollisuutta myyjälle. Tämän vuoksi valiokunta ehdottaa, että pykälään lisätään uusi 4 momentti, jonka mukaan pykälän 1 momenttia ei sovelleta kulutustavarán kauppaan.

13 luku

Vahingonkorvauksen määrä

13 luvun alaotsikot. Valiokunta viittaa edellä 3 luvun alaotsikoiden kohdalla lausuttuun ja toteaa, että myös 13 luvusta puuttuu ensimmäisen pykäläryhmän (67 §) alaotsikko. Valiokunta ehdottaa, että 67 §:n edelle lisätään uusi alaotsikko "Välitön ja välillinen vahinko".

17 luku

Muita säännöksiä

83 §. Hallituksen esityksen mukaan uusi laki on tarkoitus saattaa voimaan noin kahdeksan kuukauden kuluttua sen hyväksymisestä ja vahvistamisesta. Tämä ja kauppalain merkittävyys huomioon ottaen valiokunnan mielestä on asianmukaista, että laki tulee voimaan seuraavan vuo-

den alusta eli 1.1.1988. Selkeyden vuoksi valiokunta ehdottaa voimaantulosäännöksen täydentämistä tämän mukaisesti.

Edellä olevan perusteella valiokunta kunnioittavasti ehdottaa,

että lakiehdotus hyväksyttäisiin näin kuuluvana:

Kauppalaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

Soveltamisala

1 ja 2 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Sopimusvapaus

3 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kuluttajakauppa

4 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kansainvälinen kauppa

5 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

2 luku

Tavarantoimitus

Noutokauppa

6 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kuljetuskauppa

7 ja 8 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Luovutuksen ajankohta

9 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Oikeus olla luopumatta määräysvallasta tavaraan

10 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Tavarasta aiheutuvat kustannukset

11 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

3 luku

Vaaranvastuu tavarasta

Vaaranvastuu

12 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Vaaranvastuun siirtyminen

13 §

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Jos tavaraa ei luovuteta oikeaan aikaan ja tämä johtuu ostajasta tai ostajan puolella olevasta seikasta, vaaranvastuu siirtyy ostajalle, kun myyjä on tehnyt sen, mitä luovuttaminen häneltä edellyttää.

(3 mom. kuten hallituksen esityksessä)

14 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kuljetettavana oleva tavara

15 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Avoim kauppa

16 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

4 luku

Tavaran ominaisuudet*Sopimuksenmukaisuus*

17 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Tiedot tavarasta

18 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Sellaisena kuin se on -ehto

19 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Tavaran tarkastus ennen kauppaa

20 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Virheellisuuden määräävä ajankohta

21 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

5 luku

Seuraamukset tavaran luovutuksen viivästymisestä*Ostajan oikeudet*

22 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Sopimuksen täyttäminen

23 ja 24 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kaupan purku

25 ja 26 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Vahingonkorvaus

27 §

(1—3 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Ostajalla on aina oikeus korvaukseen, jos viivästys tai vahinko johtuu *huolimattomuudesta* myyjän puolella.

28 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Ilmoitus kaupan purkamisesta ja korvausvaatimuksesta

29 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

6 luku

Tavaran virheen seuraamukset*Ostajan oikeudet*

30 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Tavaran tarkastus luovutuksen jälkeen

31 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Reklamaatio

32 §

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

(2 mom. *poist.*)

33 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Virheen korjaaminen ja uusi toimitus

34—36 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Hinnanalennus ja kaupan purku

37—39 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Vahingonkorvaus

40 §

(1 ja 2 mom. kuten hallituksen esityksessä)
Ostajalla on aina oikeus korvaukseen, jos virhe tai vahinko johtuu *huolimattomuudesta* myyjän puolella tai jos tavara kaupantekohetkellä poik-kesi siitä, mihin myyjä on erityisesti sitoutunut.

7 luku

Oikeudellinen virhe

41 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

8 luku

**Yhteisiä säännöksiä myyjän
sopimusrikkomuksen seuraamuksista**

Oikeus pidättäyä kauppabinnan maksamisesta

42 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Osittainen sopimusrikkomus

43 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kaupan purku perättäisluovutustapauksissa

44 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

9 luku

Ostajan velvollisuudet

Hinnan määräytyminen

45 §

Jos tavarahan hintaa ei voida katsoa sovitun, ostajan on maksettava hinta, joka on kohtuullinen ottaen huomioon tavarahan *laatu* ja ominai-suudet, kaupantekohetken *käypä hinta* sekä muut olosuhteet.

46 ja 47 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kauppabinnan maksaminen

48 ja 49 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Ostajan myötäväikutus

50 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

10 luku

Ostajan sopimusrikkomusten seuraamukset

Myyjän oikeudet

51 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

*Maksua tai muuta sopimuksen täyttämistä
koskeva vaatimus*

52 ja 53 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kaupan purku maksuviivästyksen vuoksi

54 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

*Kaupan purku myötäväikutusvelvollisuuden
laiminlyönnin vuoksi*

55 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kaupan purku perättäisluovutustapauksissa

56 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Vahingonkorvaus

57 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

58 §

(1 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Mitä 1 momentissa säädetään ei kuitenkaan koske kauppaa, jossa myyjänä on elinkeinonharjoittaja ja ostajana kuluttaja. (uusi 2 mom.)

Ilmoitus kaupan purkamisesta ja korvausvaatimuksesta

59 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Tavaran ominaisuuksien täsmentäminen

60 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

11 luku

Ennakoitu sopimusrikkomus

Pysäyttämisoikeus

61 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kaupan purku

62 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Konkurssi

63 §

(1—3 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Mitä 1 momentissa säädetään ei kuitenkaan koske kauppaa, jossa myyjänä on elinkeinonharjoittaja ja ostajana kuluttaja. (uusi 4 mom.)

12 luku

Yhteisiä säännöksiä kaupan purusta ja uudesta toimituksesta

Purun ja uuden toimituksen vaikutukset

64 ja 65 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Kaupan purkua ja uutta toimitusta koskevan oikeuden menettäminen

66 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

13 luku

Vahingonkorvauksen määrä

Välitön ja välillinen vahinko

67 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Hinnanero

68 ja 69 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Vahingon rajoittaminen ja vahingonkorvauksen alentaminen

70 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

14 luku

Korko

71 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

15 luku

Huolenpito tavarasta

Myyjän huolenpitovelvollisuus

72 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Ostajan huolenpitovelvollisuus

73 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Tavaran säilytys sivullisen luona

74 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Huolenpitokustannusten korvaaminen

75 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Tavaran myynti

76—78 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

17 luku

Muita säännöksiä

Eräät ilmoitukset

82 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

16 luku

Tavaran tuotto

79—81 §

(Kuten hallituksen esityksessä)

Voimaantulo

83 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1988.

(2 ja 3 mom. kuten hallituksen esityksessä)

Helsingissä 28 päivänä tammikuuta 1987

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Rehn, varapuheenjohtaja Urpilainen, jäsenet Alaranta, Alm-

gren, Arranz, Jansson, Karkinen, Kulhia, Kuoppa, J. Mikkola, Siitonen, Turpeinen, Tykkyläinen ja Valtonen sekä varajäsen Kärhä.
